Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26089
Copyright: Admont, Benediktinerstift

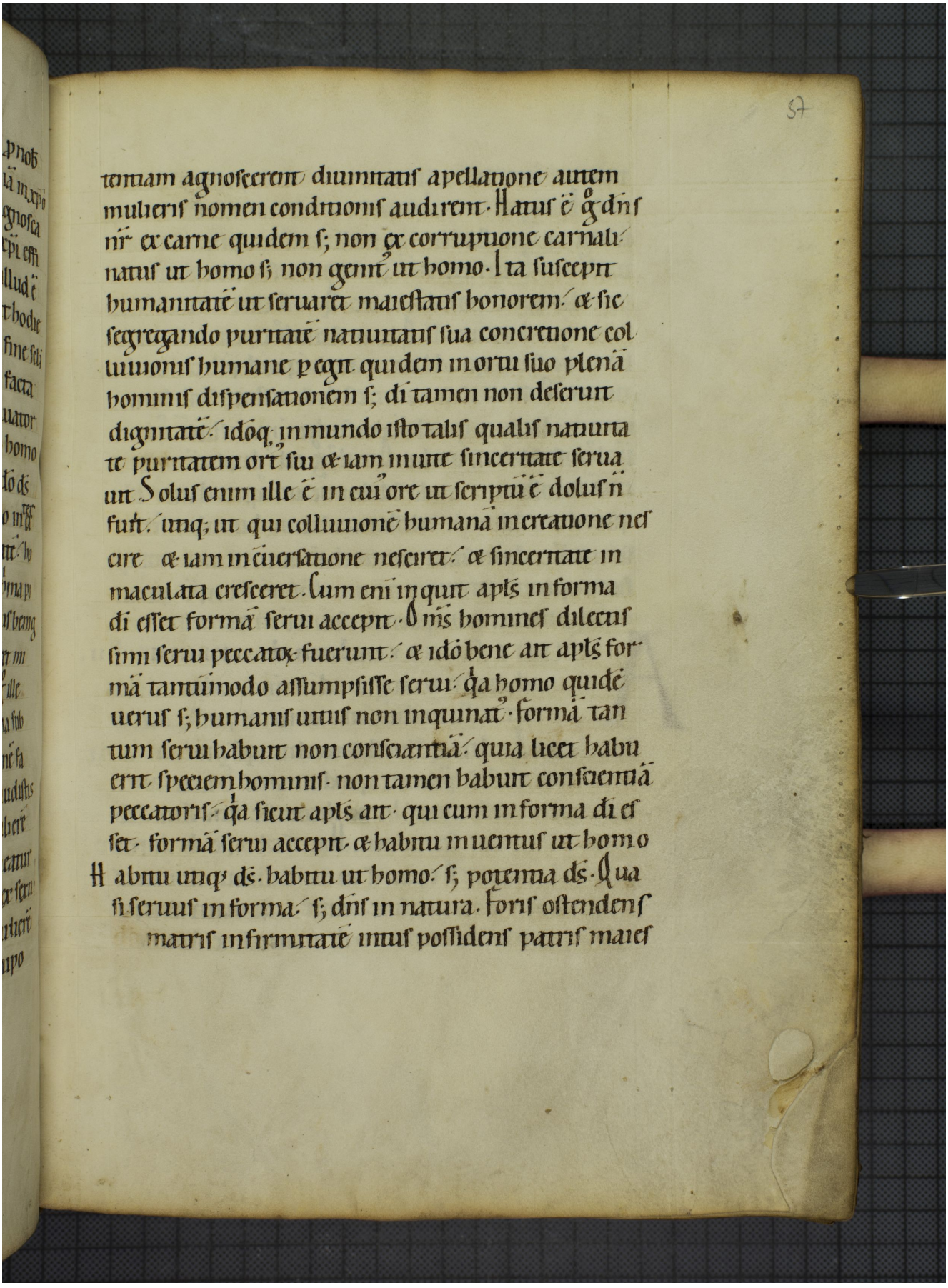

tonam agnoscerem diuinitatis apellatione autem
mulieris nomen condicionis audirem. Natus ē ḡ dñs
nr̄ ex carne quidem ſ; non ex corruptione carnali
natus ut homo ſ; non genit̄ ut homo. Ita ſuſcepit
humanitat̄ ut ſeruaret maieſtatis honorem. & ſic
ſegregando puritat̄ naturarum ſua concretione col
lusionis humane p̄egit quidem in ortu ſuo plenā
hominis diſpenſationem ſ; di tamen non deſerut
dignitat̄. idoq; in mundo iſto talis qualis natura
te puritatem ort̄ ſui & iam in unit̄ ſincerit̄ ſeruā
ut Solus enim ille ē in cui ore ut ſcriptū ē dolus n
fuit. utq; ut qui colluuionē humanā in ceratione nes
cire & iam in cuerſatione neſciret. & ſincerit̄ in
maculata creſceret. Cum enī inquit apls in forma
di eſſet formā ſerui accepit. O mis homines dilectiſ
ſimi ſerui peccatoꝝ fuerunt. & idō bene ait apls for
mā tamūmodo aſſumpſiſſe ſerui. qa homo quidē
uerus ſ; humanis utriſ non inquinat̄. formā tan
tum ſerui habuit non conſcientiā. quia licet habu
erit ſpeciem hominis. non tamen habuit conſcientiā
peccatoris. qa ſicut apls ait. qui cum in forma di eſ
ſet. formā ſerui accepit. & habitu inuentus ut homo
H abitu utiq; dē. habitu ut homo. ſ; potentia dē. Qua
ſi ſeruus in forma. ſ; dñs in natura. foris oſtendens
maioris infirmitatē intus poſſidens patris maieſ